32000S2730

15.12.2000 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 316/30

DECYZJA KOMISJI NR 2730/2000/EWWiS
z dnia 14 grudnia 2000 r.
nakładająca ostateczne cło antydumpingowe na przywóz koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i stanowiąca o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego

KOMISJA WSPÓLNOT EURODEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali,

uwzględniając decyzję Komisji nr 2277/96/EWWiS z dnia 28 listopada 1996 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali [1], zmienioną decyzją Komisji nr 1000/1999/EWWiS [2], w szczególności jej art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

(1) Decyzją Komisji nr 1238/2000/EWWiS [3] („decyzja tymczasowa"), Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm objętego kodem CN ex 2704 00 19 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („CHRL").

B. DALSZE POSTĘPOWANIE

(2) W następstwie ujawnienia najbardziej istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których nałożone zostały środki tymczasowe, kilka zainteresowanych stron przygotowało pisemne opinie pozwalające na zapoznanie się z ich stanowiskiem w sprawie tymczasowych ustaleń. Zgodnie z art. 6 ust. 5 decyzji nr 2277/96/EWWiS („decyzja podstawowa"), strony, które z tym wystąpiły, otrzymały możliwość ich przedstawienia.

(3) Komisja kontynuowała poszukiwanie i sprawdzanie wszelkich informacji uznanych za niezbędne do ostatecznych ustaleń. Wszystkie zainteresowane strony współpracujące w dochodzeniu były poinformowane o najbardziej istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczny pobór kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Otrzymały one także okres czasu na składanie oświadczeń w następstwie ujawnienia.

(4) Ustne i pisemne uwagi przedłożone przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, i w przypadku gdy uznano je za odpowiednie, tymczasowe ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

(5) Po ponownym rozpatrzeniu tymczasowych ustaleń, na podstawie informacji zebranych od czasu przyjęcia decyzji tymczasowej, ustalono, że główne ustalenia, wymienione w tej decyzji powinny zostać potwierdzone, w zakresie w jakim są nie zmienione przez uwagi przedstawione w niniejszej decyzji.

C. PRZEDMIOTOWY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Przedmiotowy produkt

(6) Przedmiotowy produkt został określony w decyzji tymczasowej jako koks węglowy w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm objęty kodem CN ex 2704 00 19 i pochodzący z CHRL. Produkt ten, powszechnie znany jako koks odlewniczy, produkowany jest w różnych gatunkach, w szczególności z różną zawartością węgla stałego, oraz w różnej wielkości brył. Ustalono, że wszystkie gatunki posiadały takie same parametry fizyczne, techniczne i chemiczne i to samo użycie jako czynnika spalania wykorzystywanego w żeliwiakach przy produkcji odlewów żelaza, wełny skalnej, cynku i ołowiu [4].

(7) Koks odlewniczy został odróżniony od innych koksów objętych tym samym kodem CN na podstawie wielkości, a mianowicie koks węglowy w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm został uznany jako będący jedynej odpowiedniej wielkości do stosowania w żeliwiakach ze względu na jego temperaturę spalania i wytrzymałość na rozkruszanie. Koks o średnicy mniejszej niż 80 mm, powszechnie znany jako koks hutniczy, został uznany za nieodpowiedni do tych zastosowań. Koks hutniczy stosowany jest w piecach hutniczych do produkcji stali i do innych celów takich jak produkcja chemikaliów i cukru.

(8) W następstwie nałożenia tymczasowych środków niektóre zainteresowane strony dowodziły, że chociaż 80 mm było wyraźną granicą, ale były przypadki, gdy koks hutniczy był przywożony w rozmiarach powyżej 80 mm, do maksimum 100 mm. Przedstawiono w tym względzie informację obrazującą, że niektóre organy celne stosowały tymczasowe cło antydumpingowe zarówno dla koksu odlewniczego jak i koksu hutniczego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm.

---

[1] Dz.U. L 308 z 29.11.1996, str. 11.
[2] Dz.U. L 122 z 12.5.1999, str. 35.
[3] Dz.U. L 141 z 15. 6.2000, str. 9.

[4] Komisja uznała, że termin „ołów cynkowy" użyty w decyzji tymczasowej był błędem maszynowym i powinien być poprawiony na „cynk i ołów".

(9) Należy zaznaczyć, że badanym produktem był koks odlewniczy, a nie koks hutniczy. Ponadto ponieważ koks hutniczy w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm ma ogólnie mniejszą wytrzymałość, nie jest on przeznaczony do stosowania w żeliwiakach do wytwarzania odlewów z żelaza, wełny skalnej czy blachy cynkowej i ołowiu. Należy także zaznaczyć, że zgodnie z informacjami przekazanymi w czasie postępowania przez zainteresowane strony, w tych przypadkach, gdy koks w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm do maksimum 100 mm jest przywożony razem z koksem w kawałkach o średnicy 80 mm lub mniejszej, koks ten był przeznaczony do stosowania w piecach hutniczych i generalnie nie mógł być stosowany w żeliwiakach.

(10) Z tych powodów, przedmiotowy produkt powinien być objaśniony i zdefiniowany przy uwzględnieniu, z jednej strony, jego parametrów fizycznych to znaczy koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm maksimum, a z drugiej strony, jego zastosowania, to znaczy rodzaju stosowanego w żeliwiakach do wyrobu odlewów żelaza i wełny skalnej, jak również blachy cynkowej i ołowiu. Należy zatem wyjaśnić, że koks hutniczy, nawet w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm do 100 mm, który jest przywożony razem z koksem w kawałkach o średnicy 80 mm lub mniejszej, nie jest objęty tym postępowaniem.

(11) Chińscy eksporterzy/producenci i jeden z importerów wspólnotowi dowodzili, że przedmiotowy produkt przywożony z CHRL w okresie dochodzenia („OD") (dnia 1 lipca 1998 r. do dnia 30 czerwca 1999 r.) był półobrobionym koksem odlewniczym, który mógł być uznany za gotowy koks odlewniczy dopiero po przesianiu. Importer wspólnotowy twierdził, że przesiewanie nie polega na prostym oddzieleniu frakcji w wielkościach handlowych (powyżej 80 mm) od mniejszych cząstek (80 mm lub poniżej) jak stwierdzono w motywie 13 decyzji tymczasowej, ale także na mechanicznym utwardzaniu mającym na celu rozpad popękanych kawałków koksu odlewniczego. Utrzymywano, że przesiewanie we Wspólnocie, będąc ostatnim zasadniczym etapem w łańcuchu produkcyjnym powodującym znaczący wzrost wartości, było wystarczającym powodem do zmiany pochodzenia koksu odlewniczego przywożonego z CHRL. Twierdzono, że poparte to było znaczącymi korektami kosztów przesiewania przyznawanymi przez Komisję przy obliczaniu podcięcia cenowego.

(12) Roszczenie to nie zostało uznane jako uzasadnione. Przesiewanie mechaniczne jest obróbką, przy której frakcje koksu zostają rozdzielone na wielkości lub grupy wielkości, jednakże bez zmiany podstawowych parametrów chemicznych lub fizycznych, które otrzymują od węgli koksujących używanych jako surowce oraz sposobu produkcji. Koks odlewniczy musi być przesiany przed ostatecznym zużyciem w przemyśle, aby otrzymać wymaganą wielkość lub grupę wielkości do żeliwiaka. Zwykle przesiewanie wykonywane jest niezwłocznie po nasyceniu ditlenkiem węgla, ale ponieważ koks odlewniczy ulega pewnemu naturalnemu uszkodzeniu podczas załadunku, transportu i wyładunku, jest często przesiewany ponownie po transporcie morskim. W tym względzie nie może być uznany takim przed przesiewaniem, otrzymywany koks odlewniczy otrzymuje swoje właściwości i indywidualny skład, których nie posiadał przed tą operacją. Dlatego też nie można stwierdzić, że nieprzesiany koks odlewniczy na granicy wspólnotowej jest produktem pół gotowym.

(13) Ponadto, stwierdzono, że przesiewanie stanowiło przeciętnie mniej niż 4 % importowej ceny cif oraz że korekta dokonywana przy obliczaniu podcięcia cenowego zawierała nie tylko koszt przesiewania, ale także wszelkie koszty sprzedaży i koszty finansowania ponoszone pomiędzy przywozem a odsprzedażą. Dlatego też nie można stwierdzić, że całkowita kwota korekt dokonywanych przy obliczaniu podcięcia cenowego wskazuje wartość dodaną do produktu po przywozie do celów określenia pochodzenia towaru. W świetle powyższego, nie można twierdzić, że przesiewanie we Wspólnocie nadaje pochodzenie wspólnotowe przedmiotowemu produktowi.

(14) Dlatego też stwierdzono, że przedmiotowy produkt jest koksem odlewniczym pochodzącym z CHRL, to znaczy koksem węglowym w kawałkach o średnicy o większej niż 80 mm gatunku stosowanego w żeliwiakach do wytwarzania odlewów żelaza, wełny skalnej, cynku i ołowiu. Stwierdzono również, że wszystkie gatunki koksu odlewniczego są jednym produktem dopóki wszystkie posiadają takie same podstawowe parametry fizyczne i chemiczne i mają to samo zastosowanie.

2. **Produkt podobny**

(15) Jeden z użytkowników twierdził, że wspólnotowy koks odlewniczy nie był taki sam jak produkt przedmiotowy, ponieważ ten ostatni był gorszej jakości. Dla wsparcia tego twierdzenia utrzymywał, że zamiana tych dwóch nie mogłaby mieć miejsca bez zasadniczych i kosztownych zmian w wyposażeniu technicznym pociągających za sobą znaczne koszty. Niektórzy inni użytkownicy także twierdzili, że przedmiotowy produkt był niższej jakości i mógł być jedynie użyty poprzez zmieszanie go z tym wyprodukowanym przez Wspólnotę, dowodząc tym samym, że nie są one produktami podobnymi.

(16) Należy po pierwsze przypomnieć, że różnice w jakości nie mają wpływu na określenie produktu podobnego, dopóki podstawowe parametry fizyczne i chemiczne pozostają takie same i te dwa produkty są zamienne. Sprawa ta została jasno rozstrzygnięta w motywach 19–21 decyzji tymczasowej. Kwestia jakości była także źródłem pozornie sprzecznych deklaracji, głównie odlewni. Niektóre z nich twierdziły, że nie mogły stosować chińskiego koksu odlewniczego ze względu na niższą jakość, podczas gdy inne utrzymywały, że chiński koks odlewniczy był wyższej jakości niż ten produkowany we Wspólnocie. Ponadto, sprzeczność ta po prostu pokazuje, że chociaż są pewne ogólnie akceptowane granice parametrów fizycznych i chemicznych dla koksu odlewniczego, użytkownicy końcowi są w stanie albo wybrać najbardziej odpowiedni dla

swoich potrzeb koks odlewniczy albo dostosować wyposażenie do konkretnego koksu odlewniczego. Potwierdza to fakt, że użytkownicy końcowi zamieniają koks odlewniczy produkowany we Wspólnocie na chiński oraz, w niektórych przypadkach, wracają do koksu wyprodukowanego we Wspólnocie. Istnieje zatem wyraźna zamienność tych produktów i argument dotyczący potrzeby zasadniczych i kosztownych zmian w wyposażeniu technicznym nie jest przekonujący i powinien zostać odrzucony. To, że te dwa produkty konkurują ze sobą jest dowiedzione przez fakt, że użytkownicy decydują który z nich kupić na podstawie jego ceny. Fakt, że konkretni użytkownicy może nie są w stanie zamienić produktów nie unieważnia tego wniosku.

(17) W świetle powyższego wnioski w motywach 18–23 decyzji tymczasowej niniejszym zostają potwierdzone.

D. **DUMPING**

1. **Status gospodarki rynkowej**

(18) Firma, która wystąpiła o status gospodarki rynkowej („MES"), protestowała przeciwko wnioskowi Komisji, że jej rachunki nie odpowiadają wymaganiom art. 2 ust. 7 lit. c), tiret drugie, decyzji podstawowej. Firma twierdziła, że Komisji nie udało się zbadać, czy rachunki firmy są wystarczająco wiarygodne, aby być podstawą do ustalenia indywidualnego marginesu dumpingu.

(19) Jak podkreślono w motywie 26 decyzji tymczasowej dochodzenie jasno pokazało, że rachunki firmy nie należycie odzwierciedlały sytuację finansową firmy w OD, a mianowicie w zakresie danych dotyczących sprzedaży. Komisja ustaliła, że rachunki nie były prowadzone w sposób systematyczny i spójny, co oznaczało, że generalnie były one niewiarygodne i niezgodne z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Ponieważ jest to kryterium dla ustalenia, czy dany eksporter działa w warunkach gospodarki rynkowej, Komisja musiała odrzucić roszczenie o status gospodarki rynkowej zgodnie z decyzją podstawową. Firma nie przedstawiła żadnych dodatkowych dowodów, które mogłyby dowieść, że jej rachunki są zgodne z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Dlatego, i przy braku jakiejkolwiek informacji wskazującej, że wstępny wniosek Komisji był błędny, tymczasowe ustalenia zostają potwierdzone.

2. **Traktowanie indywidualne**

(20) Ta sama firma dowodziła, że Komisja pomyliła się twierdząc, że nie posiada prawnej i faktycznej niezależności od państwa i że Komisja nie wykazała istnienia ryzyka obejścia środków antydumpingowych przyznanych jej w ramach systemu indywidualnego traktowania. W tym względzie dowodziła następnie, że firma negocjowała wszystkie umowy sprzedaży bezpośrednio ze swoimi klientami we Wspólnocie i że posiada ona pełną kontrolę nad tymi transakcjami. Twierdziła na koniec, że brak kwestionariusza odpowiedzi jej firmy-matki w Hongkongu nie powinien być traktowany jako wada.

(21) Komisja ustaliła, że sprzedaż firmy na wywóz była, przynajmniej częściowo, kontrolowana przez władze chińskie ze względu na to, że firma nie mogła wywozić przedmiotowego produktu pod swoją własną nazwą, ale musiała zdać się na państwowe podmioty gospodarcze posiadające pozwolenia na wywóz. Ponadto, dochodzenie ujawniło, że firma nie miała całkowitej swobody w ustalaniu cen eksportowych, ze względu na fakt, że żądano od niej płacenia państwowym podmiotom gospodarczym prowizji za pośrednictwo. Fakt, że umowy sprzedaży negocjowane były bezpośrednio z klientami we Wspólnocie nie mógł być traktowany przez nią samą jako wystarczający do wykazania potrzebnej niezależności od władz państwowych. Ze względu na fakt, że państwo posiadało przynajmniej częściową kontrolę nad sprzedażą firmy na wywóz, ryzyko obejścia cła ogólnokrajowego występowało wyraźnie i indywidualne traktowanie nie mogło być firmie przyznane.

(22) Dochodzenie ujawniło, że firma-matka w Hongkongu była wyraźnie zaangażowana we wprowadzanie do obrotu przedmiotowego produktu oraz w ułatwianie transakcji wywozowych. Jednakże należy zauważyć, że fakt, iż firma-matka przedłożyła lub nie oddzielną odpowiedź na kwestionariusz Komisji, nie mógł zmienić wniosku w motywach 20 i 21, mianowicie, że eksporter w CHRL nie mógł wykazać, że jest wystarczająco niezależny od państwa, a więc uprawniony do systemu indywidualnego traktowania. Wstępne ustalenia w motywach 32 i 34 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

3. **Cena eksportowa**

(23) Eksporterzy chińscy kwestionowali metodologię obliczania frachtu morskiego i kosztów ubezpieczenia („koszty cif") stosowaną przez Komisję w zakresie ich sprzedaży na wywóz i dowodzili, że dla każdej sprzedaży na wywóz taka sama kwota kosztów cif powinna była być stosowana, to znaczy albo koszty cif rejestrowane przez producentów eksportujących, albo koszty cif obliczane przez Komisję na podstawie bieżących potwierdzonych kosztów cif przedłożonych przez jednego z głównych importerów.

(24) Do celów określenia tymczasowego marginesu dumpingu i w przypadkach, gdy transakcje realizowane były na bazie free-on-board („fob"), Komisja obliczała koszty cif na podstawie bieżących potwierdzonych kosztów cif przedłożonych przez jednego z głównych importerów. Jednakże w przypadkach, gdy sprzedaż realizowana była na bazie cif, uwzględniano koszty cif przekazywane przez danego

eksportera. Do celów określenia ostatecznego marginesu dumpingu, a następnie do otrzymanych uwag, Komisja dokonała przeglądu tego podejścia. Stwierdzono, że przekazywane przez eksportera koszty cif w przypadkach, gdy sprzedaż realizowana była na bazie cif były w istocie przeszacowane i powinny zostać pominięte. W konsekwencji, i ze względu na to że żadne dowody wskazujące, że bieżące koszty cif wspomnianego wyżej importera były niewiarygodne lub nieprawdziwe nie zostały przedstawione, Komisja uznała je za właściwe do zastosowania dla wszystkich chińskich transakcji wywozowych.

4. **Porównanie**

4.1. *Koszty transportu*

(25) Jeden z chińskich eksporterów twierdził, że ze względu na bliskie umiejscowienie jego firmy względem portu, jego własne koszty transportu powinny były być przyjęte do obliczenia cen fob w Stanach Zjednoczonych Ameryki („USA") które zostały potraktowane jako kraj analogiczny. Dwaj inni chińscy eksporterzy domagali się, aby przyjęte zostały przeciętne koszty transportu trzeciego eksportera i koszt transportu śródlądowego w kraju analogicznym.

(26) Koszty i ceny w kraju o gospodarce nierynkowej są zniekształcane przez wpływ państwa i dlatego nie są funkcją normalnych sygnałów rynkowych. Dotyczy to także kosztów transportu i dlatego właśnie bieżące koszty transportu chińskiego eksportera nie były wykorzystane, ale raczej aktualne potwierdzone koszty transportu poniesione przez producentów w kraju analogicznym. Argument, że w przypadku producenta chińskiego koszty te zostały potwierdzone przez Komisję w ramach dochodzenia MES jest nieistotny, ponieważ w tym dochodzeniu żaden system traktowania gospodarki rynkowej nie został przyznany. Dlatego też propozycja, aby przyjąć koszty transportu poniesione przez wymienionego wyżej eksportera musiała zostać odrzucona.

(27) Następnie Komisja badała stosowność porównania wartości przeciętnej i ceny eksportowej na bazie fob. W tym zakresie, uwzględniono fakt, że w niektórych przypadkach odległość pomiędzy fabrykami i portem w kraju wywozu była znaczna. Do celów ostatecznego określenia, uznano za właściwe zmienić bazę porównania z ex-works. Dokonano właściwych korekt w stosunku do ceny eksportowej i przy braku jakichkolwiek innych wiarygodnych informacji na ten temat, przyjęto najniższy bieżący zanotowany na rynku krajowym US koszt transportu śródlądowego jako podstawę do obliczenia korekty.

4.2. *Proces produkcji*

(28) Eksporterzy chińscy powtarzali swoje żądanie o korektę z tytułu różnic w procesie produkcji. Twierdzili oni, że był on mniej kapitałochłonny niż stosowany w kraju analogicznym, z powodu wykorzystania bardziej nowoczesnych pieców w USA.

(29) Jeżeli chodzi o różnice w procesie produkcji pomiędzy krajem o gospodarce nierynkowej i odpowiednim krajem analogicznym, Komisja postanowiła przyznać korektę korzyści komparatywne. Jednakże takie korekty nie mogą być dokonywane selektywnie na niektóre elementy kosztów, które mogą nie dać reprezentatywnego ogólnego obrazu sytuacji.

4.3. *Korzyści komparatywne*

(30) Chińscy eksporterzy powtarzali swoje żądanie o korektę bieżących korzyści komparatywnych względem kraju analogicznego w związku z dostępem do surowców. W tej sprawie eksporterzy twierdzili, że wartość średnia kraju analogicznego nie powinna była być przyjmowana jako taka do porównania z ceną eksportową ze względu na fakt, że CHRL posiada największe na świecie rezerwy węgla, co pozwala na efektywne wydobywanie i dlatego ma wpływ na cenę surowca i w konsekwencji koksu odlewniczego. Ponadto, eksporterzy chińscy twierdzili, że producenci chińscy mają łatwy dostęp do surowca, z powodu wydobycia powierzchniowego, w przeciwieństwie do USA, gdzie węgiel wydobywany jest głównie spod ziemi.

(31) Komisja badała szczegółowo, czy producenci chińscy odnoszą korzyści komparatywne w porównaniu z producentami z USA. W tym względzie dochodzenie ujawniło po pierwsze, że przeciwnie do tego, co twierdzono, USA posiadają największe na świecie rezerwy węgla. Ustalono ponadto, że USA prowadziły ekstensywne wydobycie powierzchniowe i że wielkość powierzchni wydobywczej wydaje się podobna do tej w CHRL. Dochodzenie ujawniło ponadto, że wydobycie podziemne także było prowadzone w CHRL. Ustalono w końcu, że USA i CHRL posiadają podobny dostęp do surowca i że oba kraje mają podobne korzyści komparatywne. Korekta była w konsekwencji nieuzasadniona. Komisja potwierdza tymczasowe ustalenia w tym względzie wymienione w motywie 51 decyzji tymczasowej i ponownie potwierdza, że na mocy decyzji podstawowej, wybór USA jako kraju analogicznego w niniejszym postępowaniu był najbardziej właściwym i racjonalnym wyborem.

4.4. *Koszty prowizji*

(32) Jeden z chińskich eksporterów twierdził, że zapłacone koszty prowizji nie powinny były być odjęte od ceny eksportowej. Żądanie zostało przyjęte i ceny eksportowe zostały odpowiednio skorygowane.

5. **Margines *dumpingu***

(33) Jak stwierdzono w motywie 58 decyzji tymczasowej, zakres współpracy chińskich producentów/eksporterów był następnie badany i stwierdzono, że wynosi on 57,8 % ogólnej wielkości wywozu koksu odlewniczego do Wspólnoty w czasie OD. Należy zauważyć, że oddzielne dane Eurostatu dotyczące przywozu koksu odlewniczego nie

były dostępne, wielkość koksu odlewniczego przywożonego, zarejestrowana i potwierdzona przez współpracujących importerów została przyjęta jako podstawa do obliczenia zakresu współpracy.

(34) Przy obliczaniu pojedynczego ogólnokrajowego marginesu dumpingu, Komisja musiała w konsekwencji wziąć pod uwagę wysoki zakres braku współpracy, aby nie nagradzać stron niewspółpracujących. W tym względzie, margines dumpingu, który odpowiadał najwyższemu marginesowi ustalonemu dla transakcji reprezentatywnej przez jedną ze współpracujących firm w CHRL, został przypisany producentom/eksporterom niewspółpracującym. Pojedynczy ogólnokrajowy margines dumpingu był następnie obliczony jako średni ważony margines ustalony dla producentów/eksporterów współpracujących oraz margines ustalony dla producentów/eksporterów niewspółpracujących.

(35) Ostateczny pojedynczy ogólnokrajowy margines dumpingu wyrażony jako procent ceny eksportowej cif franco granica wspólnotowa przekroczył 60 %.

E. **PRZEMYSŁ *WSPÓLNOTOWY***

(36) Ponieważ żadne uwagi nie zostały zgłoszone przez żadną z zainteresowanych stron w zakresie tymczasowej definicji przemysłu wspólnotowego wnioski zawarte w motywach 60–65 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

F. **SZKODA**

1. **Uwaga wstępna**

(37) Ocena tendencji istotnych z punktu widzenia określenia szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 1995 r. do końca OD.

(38) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że wybór roku 1995 jako roku rozpoczynającego zbieranie danych zniekształcił analizę szkody. Utrzymywała, że rok ten był rokiem wyjątkowo dobrym dla przemysłu wspólnotowego ze względu na bardzo duży popyt, podczas gdy wybór roku 1994 jako punktu rozpoczynającego pokazałby, że sytuacja przemysłu wspólnotowego w czasie OD była na tym samym poziomie co w 1994 roku i dlatego nie poniósł on szkody.

(39) Należy zaznaczyć, że celem badania szkody jest oszacowanie skutku przywozu po cenach dumpingowych na ekonomiczną sytuację przemysłu wspólnotowego w czasie OD. Aby wykonać taką analizę, dla wielu wskaźników ustalono tendencje na podstawie informacji dotyczących wielu lat poprzedzających OD. Celem tej analizy nie jest analizowanie szczegółowe, ale raczej dokonanie oceny rozwoju w czasie całego rozpatrywanego okresu w celu ustalenia, czy sytuacja przemysłu wspólnotowego w czasie OD może zostać uznana jako wyrządzająca szkodę. W tym względzie, biorąc pod uwagę sytuację przemysłu wspólnotowego w czasie OD, wyniki badań szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy w czasie OD byłyby osiągnięte bez względu na to, czy jako punkt rozpoczynający wybrany był rok 1994 czy 1995.

2. **Pozorna konsumpcja *Wspólnoty***

(40) Ponieważ nie otrzymano żadnych uwag w sprawie konsumpcji pozornej na rynku wspólnotowym, wnioski zawarte w motywach 66–67 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

3. **Przywóz *pochodzący* z CHRL**

3.1. *Wielkość omawianego przywozu; udział w rynku, udział produkcji i zmiany cen omawianego przywozu*

(41) Wobec braku nowych uwag dotyczących wielkości przywozu i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych, stan faktyczny i ustalenia wymienione w motywach 68–72 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

3.2. *Podcięcie cenowe*

(42) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że aby opracować rzetelne obliczenie podcięcia, ceny płacone przez przemysł wspólnotowy powinny być porównane z cenami sprzedaży importera skorygowanymi do niższej wartości grzewczej spowodowanej niższą zawartością węgla stałego i dla inwestycji niezbędnych przy stosowaniu chińskiego koksu odlewniczego.

(43) Należy zauważyć, że różnica wartości grzewczej została już należycie uwzględniona przy obliczaniu podcięcia cenowego (patrz: motyw 74 decyzji tymczasowej). Ponadto informacje dostarczone przez zainteresowane strony pokazują, że nie jest wymagane żadne specjalne wyposażenie do stosowania albo przedmiotowego produktu albo tego, który jest produkowany we Wspólnocie. Obydwa przedmiotowy produkt i wspólnotowy koks odlewniczy mogą być stosowane w każdym żeliwiak, nawet jeśli żeliwiak wymaga dostosowania do różnych gatunków koksu odlewniczego, bez względu na jego pochodzenie. Roszczenie to nie jest zatem istotne.

(44) Twierdzono, że korekta cen chińskich dla niższej zawartości węgla stałego niewystarczająco odzwierciedla różnice w parametrach fizycznych pomiędzy przedmiotowym produktem a wspólnotowym koksem odlewniczym. Zaproponowano zatem, aby wartość rynkowa tej różnicy oparta była na przewidywanych w umowach karach za przekroczenie maksymalnych uzgodnionych poziomów w każdej z tych pozycji.

(45) Informacja przekazana przez zainteresowane strony wskazuje, że sprzedaż koksu odlewniczego odbywa się przeważnie na podstawie umów, w których obie strony określają minimalne/maksymalne poziomy zawartości popiołu, wilgoci i substancji lotnych, ustalają kary przewidziane w przypadku, jeżeli limity te zostaną przekroczone i uzgadniają ceny. Jest zatem normalne, że tę samą cenę płaci się za koks odlewniczy różnych gatunków, pod warunkiem że przyjęte limity nie są przekroczone. Ponadto, ceny eksportowe podawane przez chińskich producentów eksportujących w swoich transakcjach wywozowych stosowane do obliczenia podcięcia cenowego są cenami przed zastosowaniem jakiejkolwiek kary umownej. W świetle powyższego, uznano za nieodpowiednie wycenianie różnicy zawartości popiołu, wilgoci i/lub substancji lotnych w przedmiotowym produkcie i wspólnotowym koksie odlewniczym na podstawie kar umownych.

(46) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że aby porównać przedmiotowy produkt ze wspólnotowym koksem odlewniczym na tym samym poziomie obrotu handlowego, należy dokonać korekty chińskich cen importowych w celu włączenia nie tylko kosztów sprzedaży i finansowania poniesionych przez importerów niezwiązanych, ale także ich marży zysku.

(47) Ten wniosek został uznany za zasadny w celu porównania obu produktów na tym samym poziomie obrotu handlowego. Dlatego korekta dokonana na etapie przejściowym w stosunku do kosztów sprzedaży i finansowania poniesionych przez importerów we Wspólnocie powinna także zawierać marżę zysku uzyskaną przez importerów niezwiązanych przy sprzedaży przedmiotowego produktu. Korekta ta została dokonana na podstawie średniej ważonej rentowności zarejestrowanej przez współpracujących niezwiązanych importerów w czasie OD w wysokości 7,2 %.

(48) Na podstawie powyższego stwierdzono, że w czasie OD, chiński koks odlewniczy był sprzedawany we Wspólnocie po cenach znacznie niższych od cen przemysłu wspólnotowego, w ujęciu procentowym do tych ostatnich, o 25,7 %.

4. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(49) Przy braku jakichkolwiek uwag, tymczasowe ustalenia dotyczące zapasów, wielkości sprzedaży i udziału w rynku (wzrost), inwestycji, zatrudnienia i rentowności zostają niniejszym potwierdzone.

4.1. *Produkcja, wydajność i zdolności produkcyjne*

(50) Jeden z użytkowników twierdził, że zmniejszenie się produkcji i zdolności produkcyjnych stwierdzone w decyzji tymczasowej nie wynikało ze wzrostu rozmiarów przywozu przedmiotowego produktu, ale raczej z czynników technicznych. Dla poparcia tego stwierdzenia zwrócił uwagę, że ilość produkowanego koksu odlewniczego zależała od stosowanego czasu koksowania: wyprodukowano by więcej koksu odlewniczego przy dłuższym czasie koksowania, ale zdolności produkcyjne koksu odlewniczego byłyby odpowiednio zmniejszone. Ponadto, ponieważ produkcja koksu odlewniczego generuje około 10 % odpadów („miał koksowy") i co najmniej 10–15 % koksu w kawałkach o średnicy mniejszej niż 80 mm, utrzymywał on, że dla mocy znamionowej 100 %, bieżąca wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego może jedynie wynieść 75 %. Wreszcie twierdził on, że o ile maszyny nie będą stale modernizowane, obecna wydajność przemysłu wspólnotowego spadnie o 1,3–1,5 % rocznie.

(51) W odniesieniu do oceny zdolności produkcyjnych, stwierdzono, że wielkość koksu odlewniczego jest skorelowana nie tylko z czasem koksowania (im dłuższy czas koksowania, tym większa wydajność koksu odlewniczego), ale również z mieszanką (specjalna mieszanka producenta węgli koksujących i antyfrakturantów) oraz z temperaturą pieca (wyższa temperatura umożliwia krótszy czas koksowania) stosowaną przy produkcji. Dodatkowo ocena zdolności produkcyjnych przemysłu wspólnotowego została oparta na jednolitej formule, która bierze pod uwagę maksymalny wsad węgla koksującego na piec, dni robocze w roku (365), ilość suwów (opróżnianie pieców) na dzień, produkcję substancji lotnych węgla koksującego przekształconych w gaz koksujący podczas karbonizacji, a także wielkość produkcji. Jeżeli chodzi o stałe modernizowanie maszyn, jest to przyczyna corocznych inwestycji prowadzonych przez przemysł wspólnotowy wyjaśniona w motywie 91 decyzji tymczasowej. W świetle powyższego twierdzenie, że zmniejszenie się produkcji i zdolności produkcyjnych jest niezależne od wpływu przywozu po cenach dumpingowych, powinno zostać odrzucone, a wnioski zawarte w motywach 78–81 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

4.2. *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny sprzedaży, w tym płace*

(52) W odniesieniu do rozwoju średniej ważonej cen jednostkowych i kosztów jednostkowych, można wyodrębnić dwa etapy, jeden pomiędzy 1995 i 1997 i drugi pomiędzy 1997 i OD. W pierwszym etapie ceny przemysłu wspólnotowego wzrosły o 6 %, co zbiegło się ze wzrostem cen surowców. W drugim etapie, ceny przemysłu wspólnotowego spadły więcej niż ceny surowców, podczas gdy jego koszty jednostkowe wzrosły na skutek spadku zdolności produkcyjnych. W tych okolicznościach ceny przemysłu wspólnotowego były ochronione przed wzrostem do poziomu wystarczającego do pokrycia kosztów pomiędzy 1997 r. i OD.

(53) W odniesieniu do kosztów produkcji wyodrębniono dwa etapy. Pomiędzy1995 r. i 1997 r., pomimo wzrostu kosztów (głównie w zakresie surowców) koszty produkcji mogły być przerzucone na ceny sprzedaży i dlatego przemysł wspólnotowy pozostał rentowny. Jednakże pomiędzy 1997 i OD, zdolności produkcyjne przemysłu wspólnotowego zmniejszyły się i dlatego koszty stałe, które w takim przemyśle zawierają wszelkie koszty z wyjątkiem surowców, musiały być przeznaczone na spadającą produkcję, co skutkowało tym, że koszty jednostkowe wzrosły. Ponadto, wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadły. Mieszany skutek wzrostu kosztów i spadku wielkości sprzedaży (-8 %) i cen (-7 %) spowodował w przemyśle wspólnotowym straty wynoszące -5,5 % w OD.

(54) W odniesieniu w szczególności do kosztów pracy, pomimo spadku w sensie ogólnym pomiędzy 1997 r. i OD, koszt jednostkowy pracy wzrósł w wyniku spadku wyprodukowanych sztuk.

4.3. *Rentowność, przepływ środków pieniężnych, zysk z inwestycji i zdolność podwyższania kapitału*

(55) Należy zaznaczyć, że ustalenia w motywie 89 decyzji tymczasowej dotyczące rentowności przemysłu wspólnotowego zostały ponownie skorygowane, aby uwzględnić błąd w obliczeniach, który wystąpił na etapie przejściowym. Rentowność przemysłu wspólnotowego także przechodziła przez wyżej wymienione dwa etapy: pomiędzy 1995 r. i 1997 r. rentowność pozostała dodatnia (9,4 % w 1995, 14,1 % w 1996 r. i 8,1 % w 1997 r.), podczas gdy rentowność spadła do 1,3 % w 1998 r., a potem straty wyniosły -5,5 % w OD.

(56) W odniesieniu do przepływu środków pieniężnych zmieniał się on od indeksu 100 w 1995 r., do 141 w 1996 r., do 96 w 1997 r., do 33 w 1998 r. i do -16 w OD. Tendencja pokazuje, że sytuacja przemysłu wspólnotowego w znaczeniu przepływu środków pieniężnych gwałtownie pogorszyła się pomiędzy 1997 r. i OD.

(57) W odniesieniu do zysku z inwestycji i zdolności podwyższania kapitału, pomiędzy 1995 r. i 1997 r. zysk przed opodatkowaniem wypracowany przez przemysł wspólnotowy wystarczał na pokrycie kosztów inwestycji w nowe aktywa. Jednakże w 1998 r. i w OD, wypracowane zyski nie mogły pokryć kosztów inwestycji w nowe aktywa.

4.4. *Wielkość bieżącego marginesu dumpingu*

(58) Jeżeli chodzi o wpływ przemysłu wspólnotowego na wielkość bieżącego marginesu dumpingu, przy danej wielkości i cenach przywozu z CHRL, wpływ ten nie może być uznany za nieistotny.

5. **Wnioski na temat szkody**

(59) Na podstawie faktów i rozważań zawartych w motywach 50–58, można wyraźnie stwierdzić, że sytuacja przemysłu wspólnotowego w OD wyrządziła szkody. W szczególności przemysł wspólnotowy ponosił straty w wyniku spadku wielkości sprzedaży i cen sprzedaży, z jednoczesnym wzrostem kosztów jednostkowych wynikających ze spadku zdolności produkcyjnych. Tymczasowe ustalenia, zawarte w motywie 98 decyzji tymczasowej dotyczące istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy zostają niniejszym potwierdzone.

G. **PRZYCZYNY**

(60) W decyzji tymczasowej stwierdzono, że były mocne dowody na istnienie związku przyczynowego pomiędzy chińskim przywozem po cenach dumpingowych i stwierdzoną istotną szkodą. Stwierdzono, że w czasie, gdy konsumpcja pozostawała na stałym poziomie, wielkość chińskiego przywozu wzrósł o 63 % w omawianym czasie, a jego udział w rynku wzrósł z 17,3 % w 1995 r. do 27,9 % w OD. Wzrost udziału przywozu chińskiego w rynku odpowiadał takiemu samemu spadkowi udziału w rynku przemysłu wspólnotowego. Ponadto, ceny przywozu chińskiego znacząco podcięły ceny przemysłu wspólnotowego w OD (25,7 %). Wzrost przywozu chińskiego zbiegł się ze spadkiem wielkości sprzedaży i zdolności produkcyjnych przemysłu wspólnotowego, przyczyniając się do wzrostu kosztów jednostkowych, co doprowadziło do znacznych strat w OD (- 5,5 %).

(61) Wiele zainteresowanych stron twierdziło, że zmiana cen i kosztów przemysłu wspólnotowego nie była wywołana przez chiński przywóz, ale przez ceny głównego surowca, węgla koksującego. W szczególności, jeden z użytkowników twierdził, że cena węgla koksującego przywożonego z USA znacząco wzrosła w tym okresie, głównie w wyniku aprecjacji dolara amerykańskiego, co nie mogło zostać skompensowane spadkiem kosztów frachtu. Jednakże żaden dowód na poparcie tego nie został przedstawiony.

(62) W odniesieniu do cen węgla koksującego, co stwierdzono w motywie 119 decyzji tymczasowej, ceny surowca wzrosły pomiędzy 1995 r. i 1997 r., a następnie spadły pomiędzy 1997 r. i OD. Chociaż ecu/euro uległ deprecjacji wobec dolara amerykańskiego w omawianym czasie, stwierdzono, że obie ceny fob węgla koksującego z USA i koszty frachtu przez Atlantyk spadły, kompensując skutki aprecjacji dolara amerykańskiego od 1997 r.

(63) Ponadto, ceny sprzedaży wspólnotowego koksu odlewniczego pomiędzy 1997 r. i OD spadły więcej niż spadła cena jednostkowa surowców. Na tej podstawie, wniosek zawarty w motywie 120 decyzji tymczasowej, że ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadły szybciej niż ceny surowca, zostaje niniejszym potwierdzony.

(64) Jeden z producentów eksportujących twierdził także, że przywóz chiński nie mógł spowodować szkody w przemyśle wspólnotowym, ponieważ rentowność przemysłu wspólnotowego wzrosła pomiędzy 1995 r. i 1996 r., podczas gdy ceny chińskiego przywozu utrzymywały się na najniższym swoim poziomie w tym okresie.

(65) W kwestii tej należy przede wszystkim zauważyć, że związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych i sytuacją w przemyśle wspólnotowym powinien zostać określony w OD. Ponadto uznano, że rozwój cen przywozu chińskiego pomiędzy 1995 r. i 1997 r. jest powiązany z poprawioną stabilnością jakości przedmiotowego produktu. Wreszcie stwierdzono, że ceny chińskie w OD spadły i znacznie podcięły ceny obowiązujące w przemyśle wspólnotowym, skutkiem czego był znaczący wzrost wielkości przywozu chińskiego w OD.

(66) W końcu, i w sytuacji, gdy nie stwierdzono innych czynników ewentualnej szkody, ani nie zostały zgłoszone inne argumenty dotyczące związku przyczynowego pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych pochodzącym z CHRL a istotną szkodą, tymczasowe ustalenia w sprawie przyczyny szkody zawarte w motywach 99–127 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

H. INTERES *WSPÓLNOTY*

1. **Uwagi wstępne**

(67) Należy przypomnieć z motywów 128–184 decyzji tymczasowej, że dokonano oceny różnych interesów, w tym interesu przemysłu wspólnotowego, importerów i użytkowników przemysłowych. Komisja tymczasowo stwierdziła, że nie było nieodpartych powodów, aby nie nałożyć środków antydumpingowych na przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z CHRL.

2. **Wpływ środków na przemysł wspólnotowy**

(68) Ponieważ żadna ze stron nie zgłosiła żadnych nowych faktów ani argumentów w odniesieniu do wpływu środków antydumpingowych na przemysł wspólnotowy, ustalenia zawarte w motywach 135–145 decyzji tymczasowej zostają niniejszym potwierdzone.

3. **Wpływ środków na importerów/podmioty gospodarcze**

(69) Jeden z importerów argumentował, że interes importerów/podmiotów gospodarczych nie został właściwie oceniony. W szczególności, twierdził on, że chociaż przedmiotowy produkt stanowił małą część całej działalności importerów/podmiotów gospodarczych, miał on znaczny pozytywny wpływ na ich koszty ogólne i obroty ze względu na ekonomię skali przy przywozie większych ilości różnych rodzajów produktów węglowych, w tym koksu odlewniczego. Twierdził on także, że nie ma odpowiedniego alternatywnego źródła zaopatrzenia dla chińskiego koksu odlewniczego.

(70) Należy przede wszystkim zauważyć, że jakakolwiek ekonomia skali przypisana przywozowi przedmiotowego produktu jest wynikiem stosowania praktyk dumpingowych przez chińskich producentów eksportujących. Ponadto, mały procent całego przemysłu węglowego dotkniętego nałożeniem środków antydumpingowych na koks odlewniczy (mniej niż 2,5 % obrotów ogólnych) neguje możliwość poważnego zagrożenia ekonomii skali.

(71) Jeżeli chodzi o alternatywne źródła zaopatrzenia, należałoby przypomnieć, że celem nałożenia środków antydumpingowych nie jest ochrona przed przywozem przedmiotowego produktu do Wspólnoty, ale wyeliminowanie handlu zniekształcającego skutki dumpingu wyrządzającego szkodę i odbudowa skutecznej konkurencji. Ponadto, jest nieprawdopodobne, że importerzy/podmioty gospodarcze zaprzestaliby przywozić z CHRL przy poczynionych w CHRL inwestycjach i jakości przedmiotowego produktu. Wreszcie, importerzy/podmioty gospodarcze prowadzą handel także koksem odlewniczym produkowanym przez przemysł wspólnotowy.

(72) W konsekwencji, wnioski zawarte w motywach 146–151 decyzji tymczasowej odnoszące się do możliwego wpływu środków antydumpingowych na importerów/podmioty gospodarcze zostają niniejszym potwierdzone.

4. **Wpływ środków na użytkowników**

4.1. *Uwagi wstępne*

(73) Na przejściowym etapie dochodzenia, analizowane były, na podstawie sprawdzonych informacji przedstawionych przez współpracujących użytkowników, w tym głównego producenta wełny skalnej i wielu odlewni, prawdopodobne skutki nałożenia/nienałożenia środków antydumpingowych

(74) Niektórzy użytkownicy argumentowali, że dane wykorzystywane do zbadania wpływu ceł antydumpingowych na odlewnie są zbyt skąpe, aby uznać je za reprezentatywne. Uzupełniające badanie wpływów nałożenia środków na użytkowników zostało przeprowadzone na podstawie dodatkowych informacji otrzymanych od następujących użytkowników:

Producentów wełny skalnej

— Partek Paroc Oy, Helsinki, Finlandia,

Odlewni

— CFFC-Pamco Industries SA, Paryż, Francja,

— Chamberlin & Hill plc, Walsall, Zjednoczone Królestwo,

— Cradley Castings Ltd, Cradley, Zjednoczone Królestwo,

— Darcast Components Ltd, Smethwick, Zjednoczone Królestwo,

— Eisengießerei Kronach Karl Sperber GmbH, Kronach, Niemcy,

— FASS SA, Sancerre, Francja,

— Fonderia de Montorso Spa, Vicenza, Włochy,

— Fonderies franco-belges SA, Merville, Francja,

— Fucoli SA, Coimbra, Portugalia,

— Godin SA, Guise, Francja,

— Guss Komponenten GmbH, Hall in Tirol, Austria,

— Jones and Champbell Ltd, Larbert, Zjednoczone Królestwo,

— Piret SA, Gilly, Belgia,

— Römheld & Moelle GmbH, Mainz, Niemcy,

— Sachs Gießerei GmbH, Kitzingen, Niemcy,

— Tiroler Röhren-und Metallwerke AG, Hall in Tirol, Austria,

— V. Luzuriaga-Tafalla SA, Tafalla, Hiszpania,

Hut ołowiu

— Tudor SA, Madryt, Hiszpania.

4.2. *Producenci wełny skalnej*

(75) Ostateczne wnioski dotyczące wpływu środków antydumpingowych na producentów wełny skalnej oparte są na informacjach dostarczonych przez Rockwool International A/S, Kopenhaga, Dania, w imieniu czterech filii wymienionych w motywie 132 decyzji tymczasowej, oraz Partek Paroc Oy, Helsinki, Finlandia.

(76) Stwierdzono, że koks odlewniczy stanowi 2,8 % całkowitego kosztu produkcji producentów wełny skalnej, dla których ustalono, że rentowność wzrosła z 6,5 % w 1997 r. do 7,9 % w 1998 r.

(77) W przeciwieństwie do tymczasowych wyników badań stwierdzono, ze przemysł wspólnotowy prawdopodobnie podniósł swoje ceny o całą kwotę nałożonego cła antydumpingowego.

(78) Informacje dostarczone przez zainteresowane strony wskazują, że ceny producentów wspólnotowych pozostały przeważnie na tym samym poziomie na jakim były w czasie OD, ponieważ negocjacje cenowe prowadzone są zwykle corocznie w końcu roku. W czasie negocjacji na rok 2001, dyskutowana jest kwestia podwyżek cen. Podwyżki te mogą być przypisane częściowo nałożeniu środków antydumpingowych, ale także wzrostowi kosztów przemysłu wspólnotowego. Spodziewany zysk przemysłu wspólnotowego z tytułu nałożenia środków antydumpingowych prawdopodobnie wystąpi w postaci zwiększonej produkcji i sprzedaży, czego rezultatem będzie spadek kosztów jednostkowych, umożliwiających przemysłowi wspólnotowemu odzyskanie rentowności.

(79) W każdym razie, nawet zakładając, że przemysł wspólnotowy podnosi swoje ceny o całą kwotę cła, maksymalny hipotetyczny wzrost kosztów producentów wełny skalnej wyniósłby około 1 %. Gdyby tak się stało i przyjmując, że wszelkie inne składniki kosztów pozostają na tym samym poziomie, wzrost kosztów producentów wełny skalnej wynikający z nałożenia środków antydumpingowych omówionych powyżej wymagałby maksymalnej podwyżki cen o mniej niż 1 % w celu utrzymania tego samego poziomu rentowności.

(80) Powtarzano, że producenci wełny skalnej będą zmuszeni przenieść aparat produkcyjny, aby uniknąć spadku rentowności, jeśli nałożone będą środki antydumpingowe, ponieważ wynikające z tego podwyżki kosztów nie mogą być przerzucone na klientów końcowych.

(81) Należy zaznaczyć, że na rynku wełny skalnej najważniejszą sprawą jest, aby producenci byli zlokalizowani blisko swoich klientów przemysłowych i byli elastyczni w zakresie produkcji, aby móc zaspokajać występujący popyt i świadczyć usługi. Przy powyższych ustaleniach w sprawie możliwych skutków środków antydumpingowych i charakteru rynku wełny skalnej zawartych w motywie 79, wydaje się nieprawdopodobne, że taki wzrost ceny koksu spowodowałby przeniesienie produkcji poza Wspólnotę.

(82) W świetle powyższego, wnioski zawarte w motywach 153–166 decyzji tymczasowej, iż nałożenie środków antydumpingowych na chiński koks odlewniczy nie wpłynie w istotny sposób na sytuację ekonomiczną producentów wełny skalnej, zostają niniejszym potwierdzone.

4.3. *Odlewnie*

(83) W motywie 175 decyzji tymczasowej Komisja wskazała, że będzie dalej przyglądać się rentowności odlewni na etapie ostatecznym na podstawie dodatkowych informacji przedłożonych przez zainteresowane strony w następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych.

(84) Wnioski określone poniżej w motywach 88 i 89 oparte są na wszystkich potwierdzonych danych dostarczonych przez 22 odlewnie różnej wielkości dotyczących obrotów, zatrudnienia i rentowności. Znajdują się one w ośmiu Państwach Członkowskich (Zjednoczone Królestwo, Belgia, Austria, Portugalia, Niemcy, Francja, Włochy i Hiszpania) i produkują szeroką gamę odlewów dla głównych sektorów ostatecznego przeznaczenia, takich jak przemysł motoryzacyjny (np. klocki silnikowe i układ kierowniczy ze wspomaganiem), przemysł maszynowy (np. pompy i wentylatory), jak również przemysł budowlany (na przykład przesyłanie wody i drenowanie). W świetle powyższego, dostarczone przez te firmy dane uznaje się za wystarczająco reprezentatywne dla sytuacji odlewni.

(85) Komitet Stowarzyszeń Odlewni Wspólnotowych (CAEF) argumentował, że interes odlewni nie został właściwie oceniony na etapie przejściowym. W szczególności twierdził, że odlewnie, które współpracowały na etapie przejściowym i których dane zostały przyjęte do tej analizy, produkowały głównie wyroby o wysokiej wartości dodanej generujące marżę zysku znacznie przewyższającą średnią dla przemysłu, a zatem będące niereprezentatywnymi dla sytuacji tego przemysłu. CAEF poparł ten zarzut przedstawiając informację na temat rentowności kilku pojedynczych odlewni oraz szacunków przedstawionych przez krajowe stowarzyszenia odlewnicze stwierdzające, że te ostatnie powinny być wykorzystane do oceny wpływu środków antydumpingowych na cały sektor odlewniczy oraz że przedłożone przez poszczególne firmy dane powinny być pominięte.

(86) Należy w tej kwestii zauważyć, że dane przedstawione przez krajowe stowarzyszenia odlewnicze bazują na szacunkach i/lub odnoszą się również do odlewni niestosujących koksu odlewniczego. Ponadto, dane wykorzystane do analizy wpływu środków antydumpingowych na odlewnie pochodzą od odlewni różnej wielkości w wielu Państwach Członkowskich produkujących odlewy do różnego przeznaczenia końcowego. Poza tym dane dostarczone przez te firmy są właściwie umotywowane, a mianowicie poprzez sprawdzone rachunki. W świetle powyższego, nie wydaje się właściwe pominięcie danych dostarczonych przez odlewnie współpracujące i wykorzystanie w ich miejsce informacji przedstawionych przez krajowe stowarzyszenia odlewnicze.

(87) CAEF powtarzał swoje argumenty, że nałożenie środków antydumpingowych skutkowało wzrostem kosztów odlewni. Taki wzrost kosztów, których odlewnie nie mogą przerzucić na swoich klientów, przełożyłby się na spadek zysków, które musiałyby być skompensowane przez spadek siły roboczej, ten ostatni mający większe znaczenie niż ten w przemyśle wspólnotowym koksu odlewniczego. Zauważył on także, że jakikolwiek wzrost ceny koksu odlewniczego wpływałby na konkurencyjność odlewni.

(88) Ponieważ stwierdzono, że koks odlewniczy stanowi 1,8 % całkowitego kosztu produkcji odlewni, nałożenie cła antydumpingowego może skutkować hipotetycznym wzrostem kosztów odlewni maksymalnie o mniej niż 0,8 %. Obliczone to zostało nawet przy założeniu, że importerzy przerzucają w całości cło, a przemysł wspólnotowy podwyższa swoje ceny o całą kwotę cła.

(89) W następstwie tego, jest niemożliwe, że oszacowany wzrost kosztów produkcji odlewni zagroziłby ich rentowności. W celu oceny takiego wpływu kosztu, należy zauważyć, że pomiędzy 1997 r. i 1998 r. średnia cena za tonę odlewów wzrosła o 4 %. Ponieważ koszty produkcji odlewni pozostały stabilne, ich średnia ważona rentowność wzrosła z 4,4 % w 1997 r. do 7,4 % w 1998 r. Poza tym, należy pamiętać, że odlewnie muszą radzić sobie z wahaniami swoich głównych pozycji kosztów takich jak cena złomu, a mianowicie głównego surowca używanego do produkcji odlewów żelaza, a także wahania kursów walutowych. W rezultacie negatywny wpływ środków na koszty produkcji odlewni, rentowność, konkurencyjność lub zatrudnienie, jeśli jakiś był, prawdopodobnie będzie bardzo ograniczony.

(90) Ta dodatkowa analiza potwierdza, że wnioski wyciągnięte przez Komisję w motywie 176 decyzji tymczasowej, o tym, że nie wydaje się, aby wpływ środków antydumpingowych w sposób znaczący zmieniał sytuację ekonomiczną odlewni wspólnotowych, zostają niniejszym potwierdzone.

4.4. *Huta cynku lub ołowiu*

(91) Otrzymano jedną odpowiedź od firmy używającej koksu odlewniczego w zamkniętej produkcji ołowiu i stopów ołowiu używanych w jej fabryce wytwarzającej baterie. Ponieważ producent wytapia ołów w procesie zamkniętym, wskaźniki takie jak koszty, ceny i rentowność dla działalności dotyczącej wytapiania ołowiu nie były możliwe do uzyskania. Dane dostarczone przez tę firmę mogłyby jednak nie być brane pod uwagę do oceny wpływu nałożenia środka antydumpingowego.

5. **Inne argumenty *dotyczące* interesu *Wspólnoty***

(92) Użytkownicy argumentowali, że przemysł wspólnotowy nie jest zdolny do zaopatrzenia całego rynku Wspólnoty, jakakolwiek zmiana w obecnej strukturze podaży mogłaby spowodować ogólny niedobór zaopatrzenia. Stwierdzono, że nałożenie tymczasowych środków antydumpingowych już doprowadziło do niedoborów zaopatrzenia na rynku Wspólnoty i do wzrostu cen, negatywnie wpływając na sytuację użytkowników wspólnotowych.

(93) Po pierwsze, należy przypomnieć, że jest prawdopodobne, że w sytuacji braku środków antydumpingowych, sytuacja przemysłu wspólnotowego pogorszyłaby się, prowadząc do średnio/długo terminowego zamykania firm, co stwierdzono w motywach 177–180 decyzji tymczasowej. Wniosek taki został wyciągnięty w szczególności biorąc pod uwagę stratę udziału w rynku i pogorszenie rentowności przemysłu wspólnotowego w omawianym okresie. Sytuacja ta spowodowałaby ograniczenie źródeł zaopatrzenia, co mogłoby doprowadzić do niedoborów zaopatrzenia, jak również zmniejszenia skuteczności konkurencji na rynku Wspólnoty.

(94) Po drugie, jest nieprawdopodobne, że przywóz z CHRL zniknie z rynku Wspólnoty w wyniku nałożenia środków antydumpingowych. Wniosek ten wyciągnięto w szczególności biorąc pod uwagę inwestycje dokonane przez importerów/podmioty gospodarcze Wspólnoty, istniejące w CHRL kanały dystrybucji, jakość przedmiotowego produktu i fakt, że przemysł wspólnotowy nie jest zdolny do zaspokojenia zaopatrzenia całego rynku Wspólnoty.

(95) Ponadto informacja posiadana przez Komisję wskazuje, że niektóre niedobory chińskiego koksu odlewniczego miały miejsce po zapoczątkowaniu postępowania antydumpingowego i przed nałożeniem środków tymczasowych z przyczyn niezwiązanych z postępowaniem antydumpingowym. Rzeczywiście, zgodnie z tą informacją, ograniczone dostawy chińskiego koksu odlewniczego były spowodowane brakiem wagonów do przewozu koksu odlewniczego z chińskiego terytorium do portów oraz brakiem węgla koksującego w CHRL, co z kolei doprowadziło do pewnego wzrostu cen. Zmniejszona produkcja, czy nawet zniknięcie przemysłu wspólnotowego uwydatniłyby w tych okolicznościach uzależnienie rynku Wspólnoty od chińskiego koksu odlewniczego.

6. **Wniosek w sprawie interesu *Wspólnoty***

(96) Po wnikliwej analizie wszystkich zgłoszonych argumentów, stwierdza się, że nie ma nieodpartych podstaw, aby nie nakładać środków antydumpingowych w niniejszym przypadku. Dlatego też wnioski wymienione w motywach 128–184 decyzji zostają potwierdzone.

I. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(97) W świetle wyciągniętych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, przyczyn i interesu Wspólnoty, uważa się, że ostateczne środki antydumpingowe powinny zostać podjęte w celu zapobieżenia dalszej szkodzie wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu przez pochodzący z CHRL przywóz po cenach dumpingowych.

1. **Poziom *usunięcia* szkody**

(98) W decyzji tymczasowej i dla określenia poziomu cła, uwzględniono margines dumpingu oraz cło potrzebne do usunięcia szkody spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych. Dlatego tymczasowo ustalono, że usunięcie takiej szkody wymaga, aby ceny przywozu chińskiego zostały podwyższone do poziomu niewyrządzajacego szkody. Ta cena niewyrządzająca szkody była oparta na porównaniu cen przywozu po cenach dumpingowych i ceny przemysłu wspólnotowego niewyrządzającej szkody. Ta ostatnia była obliczona poprzez dodanie do średnich cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadku zysku w czasie OD i racjonalnej marży zysku. Marża zysku w wysokości 9,6 % od sprzedaży przed pojawieniem się podatku jest racjonalna biorąc pod uwagę jaką wielkość przemysł wspólnotowy mógłby racjonalnie spodziewać się, że uzyska przy braku dumpingu.

(99) Niektóre z zainteresowanych stron kwestionowały zarówno brak racjonalności stosowanej marży zysku jak i jej podstaw. Twierdziły one, że osiągnięta w 1996 r. przez przemysł wspólnotowy marża zysku była wyjątkowa i że bardziej racjonalną marżą zysku byłaby ta osiągnięta w 1995 r. lub w 1997 r.

(100) Określenie poziomu usunięcia szkody zostało ponownie zbadane w świetle skorygowanych ustaleń dotyczących rentowności. Stwierdzono, że marża zysku w wysokości 10,5 % od sprzedaży byłaby rentownością, jaką przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Była to średnia ważona marża zysku osiągnięta przez przemysł wspólnotowy pomiędzy 1995 r. a 1997 r., przed okresem rosnącej penetracji rynku przez przywóz chiński.

(101) Porównywano chińskie ceny importowe z korektami cen przy obliczaniu podcięcia cenowego, dla okresu OD, ze średnimi ważonymi cen przemysłu wspólnotowego niewyrządzajacych szkody. Różnica była następnie wyrażona jako procent całkowitej wartości przywozu cif. W celu obliczenia ogólnokrajowego marginesu szkody, uwzględniono niski poziom współpracy oraz została zastosowana taka sama metodologia jak ta opisana w motywie 34. Ostateczny ogólnokrajowy margines szkody wyniósł 43,6 %.

2. **Forma i poziom środka ostatecznego**

(102) Ponieważ margines szkody jest niższy niż ustalony margines dumpingu, ostateczne cło powinno zostać określone na poziomie marginesu szkody w wysokości 43,6 %.

(103) W celu zapewnienia efektywności środków i przeciwdziałania jakiejkolwiek absorpcji środka antydumpingowego poprzez obniżkę cen eksportowych, ustalono, że cło powinno być nałożone w formie specjalnej kwoty za tonę. Kwota ta wynika ze zastosowania marginesu szkody do cen eksportowych przyjętego do obliczenia poziomu usunięcia szkody w czasie OD. Dlatego cło wynosi 32,6 EUR za tonę.

(104) W następstwie nałożenia tymczasowych środków antydumpingowych, niektórzy chińscy eksporterzy, którzy współpracowali w dochodzeniu zaproponowali zobowiązania w rozumieniu art. 8 ust. 1 decyzji podstawowej. Jednakże zobowiązania te nie mogły być zaakceptowane, ponieważ nie posiadały potrzebnych gwarancji części władz chińskich zapewniających odpowiednie monitorowanie. W tych okolicznościach cło specyficzne powinno być nałożone na poziomie szkody ustalonej ostatecznie. Trzeba jednakże zauważyć, że środek mógłby zostać zmieniony, jeśli kiedykolwiek wystąpiłaby zmiana okoliczności, takich jak spełnienie warunków przyjęcia zobowiązania.

J. POBÓR CŁA TYMCZASOWEGO

(105) Ze względu na wyjaśnienie zakresu produktu w następstwie nałożenia środków tymczasowych, kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego powinny być pobrane ostatecznie od całego przywozu z wyjątkiem tych przypadków, gdy koks węglowy w kawałkach większych niż 80 mm został zgłoszony do przywozu razem z koksem węglowym mniejszych rozmiarów, w których to przypadkach kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem przewidzianym w ust. 3 ostateczne cło antydumpingowe zostaje niniejszym nałożone na przywóz koksu węglowego w kawałkach większych niż 80 mm maksymalnej średnicy, objętego kodem CN ex 2704 00 19 (kod TARIC 2704 00 19 10), i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Kwota cła antydumpingowego jest równa stałej kwocie 32,6 EUR za tonę suchej wagi netto.

3. W przypadkach, gdy towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu są mieszanką koksu opisanego w ust. 1 i koksu węglowego w kawałkach mniejszych rozmiarów, ilość koksu podlegającego cłu antydumpingowemu w ust. 2 ustalona jest zgodnie z art. 68–70 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]). Jednakże cło antydumpingowe nie ma zastosowania do takiej mieszanki kawałków węgla, gdzie jest ustalone, że maksymalna średnica kawałków koksu stanowiącego część towarów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu nie przekracza 100 mm.

4. O ile nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

5. W przypadkach, gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i, dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest ustalona proporcjonalnie do określenia wartości celnej na podstawie art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([2]), kwota cła antydumpingowego, obliczona na podstawie kwot ustalonych powyżej, zostaje obniżona o procent odpowiadający proporcji ceny rzeczywiście zapłaconej bądź należnej.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci cła antydumpingowego nałożone decyzją nr 1238/2000/EWWiS zostają ostatecznie pobrane według stawki cła ostatecznie nałożonego na przywóz koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostają zwolnione.

W przypadkach, gdy koks węglowy w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm został zgłoszony do przywozu razem z koksem węglowym w kawałkach mniejszych rozmiarów, kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsza decyzja wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowana we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2000 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

([2]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 40.